

İTA

BÜLTEN BULLETIN

**INFO-TÜRK AJANSI
INFO-TÜRK AGENCY
AGENTSCHAP INFO-TÜRK
AGENCE INFO TÜRK
INFO-TÜRK AGENTUR**

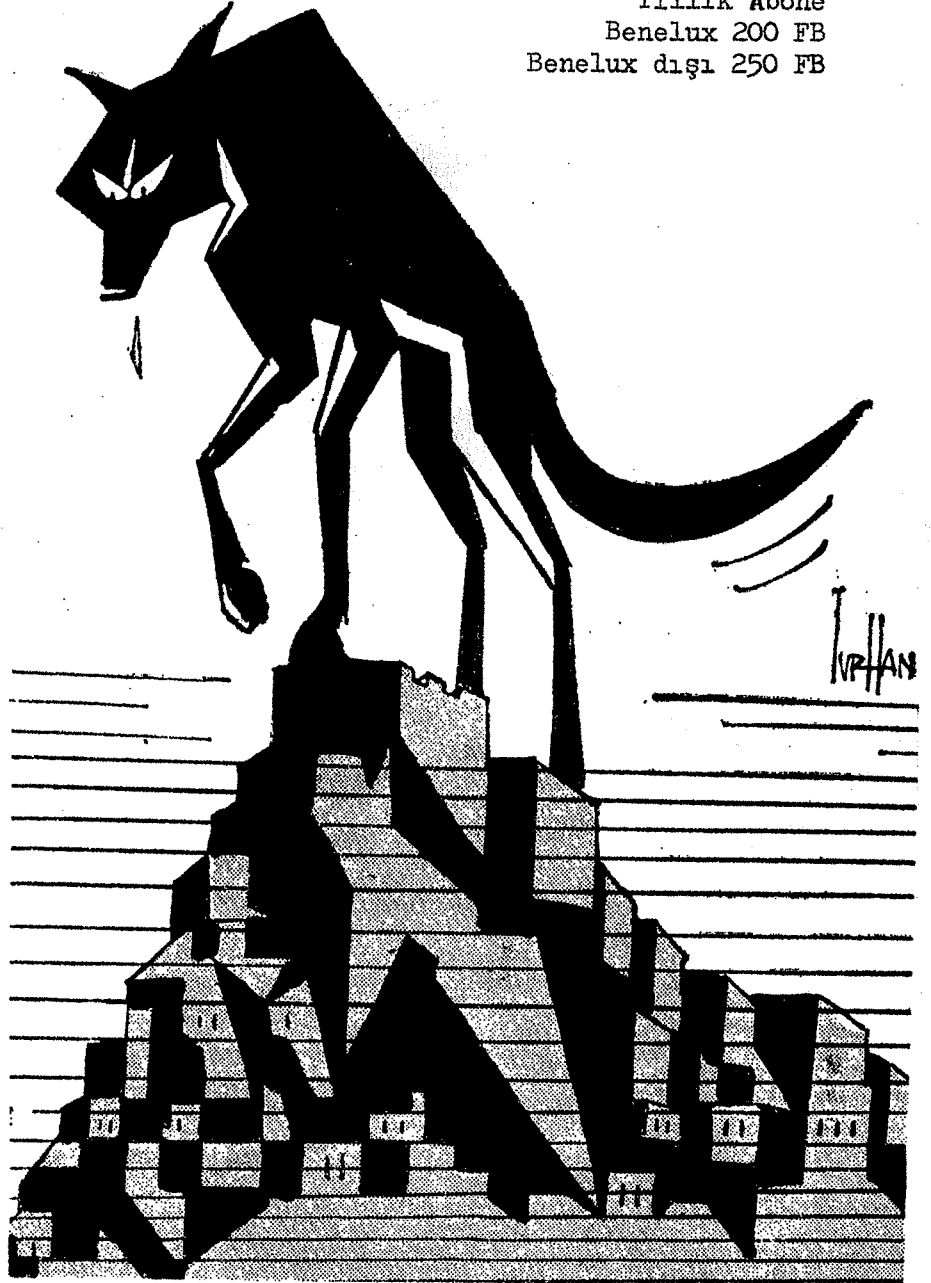
COLLECTIF TURC D'EDITION ET DE DIFFUSION
SQUARE CH.M.WISER, 13/2 - 1040 BRUXELLES
TEL: (32-2) 230 34 72 - DEPOT LEGAL:2198
BANKA HESABI: BBL: 310-0148714-02

AYLIK BÜLTEN
Yıl IV- Aralık 1979
Türkçe 38
Yıllık Abone
Benelux 200 FB
Benelux dışı 250 FB

Bültende yeralan yazılar
INFO-TÜRK kaynak
gösterilerek kullanılabilir

TÜRKİYE'DE TIRMANAN FAŞİST TERÖRE KARŞI YURT DIŞINDA DAHA ETKİN MÜCADELE

ANKARA/BRÜKSEL (İTA)
Faşist Milliyetçi
Hareket Partisi'nin
açık desteğiyle
kurulan Demirel'in
azınlık hükümeti,
daha iktidarının
birinci ayında,
gündemindeki
birinci maddenin,
Türkiye emekçi
halkının haklarını
sınırlamak ve demok-
ratik güçleri ezme-
k olduğunu kanıtlamıştır.

Bu amaçlara ulaşabilmek için, Demirel Hükümeti üç yöntemi birden uygulamaya çalışmaktadır:

1. Devlet kadrolarını tamamen değiştirmek, tüm kilit noktalarına azıllı faşist ve gerici bilinen unsurları yerleştirmek;
2. Yasalarda anti-demokratik nitelikte değişiklikler yapmak;
3. Kitlesele terör uygulamak.

İlk önce tüm müsteşarların, daire müdürlerinin, valilerin ve emniyet müdürlerinin tamamen değiştirilmesiyle başlayan devlet aygıtını daha baskıcı kılma operasyonu, giderek en alt düzeydeki memurları ve görevlileri de hedef almağa başlamıştır. Özellikle tüm eğitim ve kültür kurumları teker teker faşizan eğilimli unsurlara teslim edilmektedir. Ecevit Hükümeti zamanında basılmış ders veya yardımcı kitapları yasaklatacak, Nazım Hikmet'in bir yapıtı üzerine kurulduğu için Devlet Balesi'nde "Bir Aşk Masalı" balesinin temsilini durduracak kadar gözü dönmüş bir kültür düşmanlığı uygulaması daha şimdiden başlatılmıştır.

Yasalarda anti-demokratik nitelikte değişiklikler yapmak üzere de derhal harekete geçilmiştir. Aslında Demirel Hükümeti, bu konuda hazıra konmuş da sayılmalıdır. Zira, Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanunu, Türk Ceza Kanunu, Toplantı ve Gösteri Yürüyüşleri Kanunu, Dernekler Kanunu, Yerel Yönetimler Kanunu'nda temel hak ve özgürlükleri sınırlayıcı nitelikte değişiklikler yapılmasını öngören tasarılar, daha Ecevit Hükümeti zamanında hazırlanmıştır. Demirel, Ecevit'in eserini tamamlama durumundadır.

Keza, bir zamanlar işçi sınıfımızın ve demokratik güçlerin direnişi sonucunda ortadan kaldırılan Devlet Güvenlik Mahkemeleri'ni yeniden kurmak için de alelacele bir tasarı hazırlanmıştır. Ecevit ekibinin de, Devlet Güvenlik Mahkemeleri'nin özüne karşı olmadığı, sadece biçim ve usul yönünden bazı farklı görüşlere sahip olduğu bilinmektedir.

Kaldı ki, geçen bir yıl süresince, sıkıyönetim komutanlarının yetkileri kısıldığı gerekçesiyle sıkıyönetimin uzatılmasına sürekli karşı çıkmış bulunan Demirel, iktidara gelir gelmez, ilk iş olarak sıkıyönetim komutanlarının yetkilerini artıran, sıkıyönetim mahkemeleri askeri yargıç ve savcılarının atanmasını tamamen genelkurmay başkanının yetkisine bırakan bir tasarı hazırlamıştır. Böylece, geçen dönemde aşırı sağ teröre karşı ödünsüz kovuşturmada bulunan, TCK'nın 141 ve 142. maddeleri aleyhinde Anayasa Mahkemesi'ne başvuran, MHP hakkında Cumhuriyet Başsavcılığına suç duyurusunda bulunan askeri savcı ve yargıçların icabına bakılmak istenmektedir.

Kitlesel terör

Demirel Hükümeti'nin, amaçları doğrultusunda başvurduğu üçüncü silah ise, kitlesel terördür. Hükümet değişikliğinden beri siyasal şiddet azalmak şöyle dursun, aksine nicel ve nitel olarak hızlı bir tırmanış göstermeğe başlamıştır.

Sadece Cavit Orhan Tütengil gibi ilerici bilimadamları faşist katillere temizletilmekle kalınmamakta, cenaze törenlerine katılan ilericilere, aydınlara, gençlere kolluk kuvvetleri hunharca saldırtılmaktadır.

Beşiktaş'ta olduğu gibi kahveler bombalanarak ilerici gençler kitle halinde öldürülmektedir.

TÖB-DER üyelerinin boykotu ve Kahramanmaraş Olayları'nın yıldönümündeki protesto olayları sonrasında olduğu gibi, terör tam kitlesel boyuta ulaştırılarak demokratik haklarını kullanan insanların üzerine askeri birlikler, zırhlılar sevkedilmekte, bir günde beş altı bin kişi birden gözaltına alınmakta, sıkıyönetim komutanlarının keyfi kararlarıyla TÖB-DER, Genç Öncü, İlerici Gençler Derneği gibi ilerici örgütler kapatılmakta, yöneticileri hakkında ağır ceza talepleriyle dâvalar açılmaktadır.

Öte yandan, MHP ve yan örgütlerinin lokallerine yapılan baskınlarda, öldürülecek ilerici aydınlara listeleri, fotoğrafları ele geçirildiği, her türlü öldürücü silah bulunduğu halde, bu örgütlerin yöneticileri hâlâ ellerini kollayarak dolaşmakta, bir Türkeş, hükümetin baş desteği olarak yüksek perdeden demecilerle devlet yönetimine yön vermektedir. /.

Başbakan Demirel de, bütün bu deliller ortada olduğu halde, AP Ortak Grubu'nda yaptığı konuşmada, aşırı sağ'a toz kondurmayarak, "Anarşinin kökünde Türk- lüğün ve Müslümanlığın en büyük düşmanı komünizm vardır. Devlet düşmanları mutla- ka etkisiz hale getirilecektir," diyerek sol'u boy hedefi göstermektedir.

Türkiye'nin büyük kapitalistlerinin açık desteğiyle iktidara gelmiş bulunan Demirel'in başka türlü davranması da esasen beklenemezdi. Yine büyük parababalara- rının istemlerine uygun olarak sıra, emekçi halkın ekonomik ve sosyal haklarını kısımaya da gelecektir. Nitekim, Odalar Birliği, Aralık ortalarında Demirel Hükü- meti'ne verdiği "Ülkemizin önemli ve âcil sorunlarına ilişkin görüşler ve öneri- ler" başlıklı raporda, genel bir ücret politikası saptanarak ücretlerde üst tavan konulması imkanlarının araştırılmasını, ayrıca yatırım, vergi, pazarlama, kambiyo konularında da özel sektörü gözetken bir dizi kararlar alınmasını istemiştir.

Demirel Hükümeti'nin sermayeden yana tutumu, sadece Türkiye burjuvazisinin çıkarlarını savunmakla sınırlı olmayıp, Türkiye'nin kapılarını sonuna kadar aç- rak işgücü ve hammadde kaynaklarını emperyalist sermayeye peşkeş çekme boyutla- rına varmaktadır. Demirel'in gerek tek başına iktidarda bulunduğu 1971 öncesi dönemdeki tutumu, gerek "MC" iktidarları döneminde izlediği siyasetler ve ge- gerekse seçim kampanyası sırasında yaptığı konuşmalar göz önünde tutulursa, bu yöneliş sürpriz de değildir. Nitekim, Aralık ortalarında Brüksel'de yapılan NATO Bakanlar Toplantısı'na NATO'ya sadakatin ve ABD militarist emellerine hiz- metin en yüz kızartıcı örnekleri verilmiş, ayrıca Türkiye'nin AET ile ilişkile- rinin beş yıl süreyle askıya alınmasını öngören Ecevit Hükümeti'nin önceri paketi, Dışişleri Bakanı Hayrettin Erkönen tarafından geri alınmıştır.

CHP'nin Sallantısı ve Sosyalist Muhalefet

Faşist terörün ve emperyalizme teslimiyetçiliğin bu hızlı tırmanışı kar- şısında, gerek parlamenter ve gerekse kitlesel planda nicel olarak en büyük en- geli CHP'nin oluşturması gerekmektedir. Çünkü, parlamentoda "sol" olarak temsil edilen tek siyasal parti odur ve Türkiye düzeyinde de aldığı oy itibarıyla en büyük kitle desteğine sahip "sol" görünümlü siyasal örgüt de odur.

Ne var ki, yukarıda da değindiğimiz gibi, yasama planında Adalet Partisi azınlık iktidarının getirdiği önlemlerin çoğu daha Ecevit Hükümeti zamanında hazırlanmış olduğu için, CHP muhalefeti daha baştan eksikli durumdadır.

Üstelik, CHP'nin başındaki Ecevit ekibi, bu faşist tırmanış karşısında dışa dönük bir mücadele yürütecek yerde, kendi iç sorunlarının anti-demokratik çözümüyle meşguldür. Partinin tarihinde ilk kez; İstanbul örgütüne, sırf genel merkez hizbine karşı oldukları için, topyekun işten elçektirilmiştir. Kurultay' da kısmen yatıştırılan iç kavgalar, bu Karakuşi uygulamayla yeniden alevlendi- rilmiştir. Böylesi iç kavgalarla sarsılan bir CHP'nin, yükselen faşist teröre karşı etkin bir mücadele vermesi olası değildir.

Gerçi Parlamentoda bir grup CHP milletvekili, iktidarın önerdiği anti-demok- ratik yasalara karşı mücadele vereceklerini ve demokratik güçleri yasama planında savunacaklarını açıklamaktadır, ancak CHP parlamento gruplarının çoğunluğu, Ece- vit siyasetinin izleyicisidirler.

Bu koşullarda, nicel gücü sınırlı olmakla birlikte, yine de faşist terörün tırmanışı karşısında tek tutarlı mücadele, bilimsel sosyalist çizgideki örgüt- lerden ve kişilerden gelmektedir.

Böyle olduğu içindir ki, Demirel Hükümeti'nin tırmandırdığı faşist terörün boy hedefi de bilimsel sosyalistler olmaktadır.

Bu güç koşullarda nesnel olarak demokrasi ve bağımsızlık mücadelesinin yürütücülüğü bilimsel sosyalistlerin omuzlarındadır. Bu, tarihsel ve bilimsel bir gerçeğin, Türkiye'nin güncel koşullarında somutlaşmasıdır.

Geçen dönemlerde olduğu gibi, bu dönemde de, demokratikleşme ve bağımsızlaş- ma mücadelesinde CHP sosyal-demokratlarından öncülük beklenemeyeceği, "kuyruk- çuluk" hastalığından bir türlü kendilerini kurtaramayanların dahi artık fazla zorlanmadan farkedebilecekleri çıplak bir gerçektir.

CHP kitlelerinin objektif olarak bağımsızlıktan ve demokrasiden, hattâ son çözümlemede sosyalizm'den yana olması, CHP Parlamento Grubu'nda bu yönde mücadele veren bir azınlık bulunması, bu gerçeği gölgelemez. Bu güçlerin de mücadele saf-

larında dinamik bir biçimde yer alabilmeleri, ancak bilimsel sosyalistlerin doğru hedef göstermeleri, onları bu doğrultuda seferber edebilmeleriyle mümkündür.

Bu ise, herşeyden önce, halen çeşitli örgütlerde ve gruplarda kümelenmiş bulunan bilimsel sosyalistlerin, gerek işçi sınıfı siyasal hareketinin birliğini, gerekse onun çevresinde tüm anti-emperyalist ve demokratik güçlerin birliğini sağlayabilmelerine bağlıdır.

14 Ekim yerel seçimlerinden sonra, Türkiye bilimsel sosyalist hareketinin iki partisi, Türkiye İşçi Partisi ile Türkiye Sosyalist İşçi Partisi arasında, işçi sınıfının siyasal hareketinin birliğini sağlama yolunda başlatılan temaslar, olumlu bir gelişmedir.

Bu birleşme sürecinde, bilimsel sosyalist çizgide sayılabilecek diğer grup ve hareketlerin de yer alması düşünülebilir. Ancak, TİP Genel Başkanı Behice Boran'ın İstanbul'da TİP İlçe Temsilcileri Toplantısı'ndaki konuşmasında belirttiği gibi: "Kimileri, politik yelpazenin sol başının kendilerinin tekeline olduğunu vehmedip, emperyalizme ve faşizme karşı birlik çalışmalarını, gerçeklere ters düşen hegemonyacılığın aracı olarak kullanmak istiyorlar (...) Öyle, komünistlerin, sosyalistlerin, bilmem kimlerin birliği şeklinde formüle edilecek bir birliği, biz Türkiye işçi sınıfının bilimsel sosyalist partisi olarak kabul edemeyiz. Bu sekterlikten değil, ilkesellikten gelir."

Yurt dışındaki görevler açısından

CHP muhalefetinin perişanlığı, bunun yanı sıra bilimsel sosyalist hareketin birlikten yoksunluğu ve bu nedenlerle anti-emperyalist ve anti-faşist mücadelede geniş kapsamlı birliklerin oluşturulamaması olgusu, yurt dışındaki Türkiyeliler açısından da geçerlidir.

Nitekim, CHP'nin iktidardan düşüşünden hemen sonra Hamburg'ta 24 Kasım 1979 günü yapılan Türkiye Halkçı Devrimci Federasyonu - Avrupa (THDF-A)'nın Kongresi, yurt dışındaki CHP'lilerin muhalefet döneminde bile etkin bir nitel güç oluşturmalarını, bu partiye sempatican demokrat, ilerici işçileri anti-emperyalist ve demokratik hedefler doğrultusunda seferber etme başarısını gösteremediklerini ortaya koymuştur.

CHP'nin Avrupa'daki yan örgütü niteliğinde bulunan THDF-A'nın kongresine CHP Genel Sekreter Yardımcısı Alacakaptan katıldığı gibi, CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit ile CHP'nin Avrupa'daki baş destekçisi Alman SDP'nin Genel Başkanı Willy Brandt da birer başarı mesajı göndermişlerdir.

Ancak bu kongre dahi, CHP'li örgütleyicilerin kendi aralarındaki birliği sağlayamamış, kongreden hemen sonra bazı dernekler görüş ve ilke farklılıklarını ileri sürerek THDF-A'dan istifa etmişlerdir.

Bilimsel sosyalist hareket açısından da Avrupa planında bir birlikten söz etmek olası değildir. Bilimsel sosyalist çizgideki partilerin ve grupların kendi aralarında birliği sağlama sorunu, bu örgütlerin yönetimleri düzeyinde değerlendirilecek bir konudur, yukarıda değindiğimiz Türkiye'deki gelişim sürecine tabidir.

Anti-emperyalist ve demokratik hedefler için mücadele konusunda ise, barakın bilimsel sosyalistleri, sosyal-demokratları, demokratları içerecek bir birliğin oluşturulmasını, bu hedefler çevresinde bizzat bilimsel sosyalist olanların kendi aralarında dahi bir birlik sağlanamamıştır. Bunda, bilimsel sosyalist platformda sayılan hareketlerden birinin, Boran'ın yukarıdaki sözlerinde eleştirilen tekeli ve hegemonyacı tavırları birinci derecede rol oynamıştır.

Federal Almanya'daki Türkiyeli işçilerin demokratik kitle örgütü olmak iddiasıyla kurulan FİDEF; bu tutum yüzünden, kısa sürede bir siyasal hareketin yan örgütü haline dönüştürülmüş, kitle örgütü niteliğini yitirmiştir.

Türkiye'deki barış ve özgürlük mücadelesini Avrupa planında yürütmek iddiasıyla kurulan ve işlevi itibarıyla daha geniş bir yelpazeyi içermesi gereken Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi açısından da durum aynıdır. Bu örgüt de, yapısal olarak sadece belli bir siyasal disiplini kabul etmiş kişilerle sınırlı tutulmuş ve o siyasal hareketin yan örgütü haline dönüştürülmüştür.

Bu yanlış tavır, son olarak Avrupa'ya Pershing-2 ve Cruise füzeleri yerleştirilmesine karşı açılan kampanyada açıkseçik görülmüştür. Olay sadece bilimsel sosyalistleri, sosyal demokratları, ilericileri değil, tüm insanlığın geleceği söz konusu olduğu için tüm barışseverleri ilgilendirdiği halde, kampanyanın FİDEF tarafından ./.

açılmış olmasından ötürü katılım sınırlı kalmış, çeşitli eğilimleri temsil eden barışsever güçlerin bu kampanyada kitlesel olarak yer alması mümkün olmamıştır. 9 Aralık Brüksel Yürüyüşü'ne de, bu yüzden, Avrupa'daki Türkiyeli barışsever işçilerin daha büyük sayılarda katılımı gerçekleşmemiştir.

Oysa, bu ölüm füzelerine karşı Türkiye'deki kampanya bir siyasal hareketin tekeline bırakılmayıp Barış Derneği, Türkiye İşçi Partisi ve Türkiye Sosyalist İşçi Partisi tarafından birlikte yürütüldüğü için daha etkin ve daha başarılı olmuştur.

Anti-emperyalist ve anti-faşist mücadelede birlik için

Girdiğimiz yeni dönemde daha da önem ve güncellik kazanan anti-emperyalist ve anti-faşist mücadelede en geniş kitlelerin birliğini sağlamak için, herşeyden önce, içerisinde bilimsel sosyalistlerin, ilericilerin, demokratların tam bir eşitlik ve karşılıklı saygı içerisinde bir araya gelebilecekleri demokratik bir yapının oluşturulması gerekir.

Örneğin, Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi gibi bir yapı, böylesi bir çalışma için temel oluşturabilir. Ancak, Avrupa Barış ve Özgürlük Komitesi'nin böyle bir yapıyı kazanabilmesi için, bir siyasal hareketin yan örgütü niteliğinden kurtarılıp, tüm demokrasi ve barış güçlerinin temsilcilerinin içinde ve yönetiminde yer alacağı gerçekten kapsamlı bir demokratik örgüt niteliğine kavuşturulması gerekir.

Füzelere karşı kampanya böyle bir niteliğe kavuşturulmuş bir Barış ve Özgürlük Komitesi tarafından düzenlenmiş olsaydı, yürüyüşte taşınacak dövizler, haykırılacak sloganlar birlikte saptanmış bulunsaydı, mücadele daha büyük kitlelere ulaştırılabilirdi.

Bundan sonra girişilecek tüm anti-faşist ve anti-emperyalist eylemler açısından da aynı durum söz konusudur.

Türkiye'de faşizan baskılar ve militarizm hızla tırmanmaktadır.

Türkiye'ye göre her bakımdan daha geniş olanaklara ve daha büyük özgürlüklere sahip bulunan Avrupa ülkelerindeki Türkiyeliler, Türkiye'de çok zor koşullar altında verilen mücadeleye gerçekten etkin katkıda ve dayanışmada bulunmak sorumluluğunu taşıyorlarsa, gecikmeksizin tüm bilimsel sosyalistlerin, ilericilerin, demokratların, barışseverlerin içinde yer alacakları bir yapıyı en kısa zamanda oluşturmalıdırlar.

Bu, sadece Türkiye'deki anti-emperyalist ve anti-faşist mücadeleye etkin katkı sağlamak bakımından değil, aynı zamanda Avrupa ülkelerinde çalışan Türkiyeli işçilerin kendi öznal sorunlarının çözümü yolundaki mücadelede daha ileri adımlar atabilmek açısından da yaşamsal önem taşımaktadır. (Y-C-YD-DG-25/12)

AMERİKANCI BAKANLARIN BRÜKSEL SEFERİ

BRÜKSEL(İTA) - 9 Aralık günü Belçika'da barışsever güçlerin 50 bin'i aşkın bir kitle halinde ABD ölüm füzelerine "hayır!" dediği yürüyüşte Türkiye barış güçleri temsilcilerinin ve çeşitli Avrupa ülkelerinden Türk ve Kürt işçilerinin yer almaları, Türkiye halkı için bir onur kaynağı olmak gerekirken, Demirel Hükümeti'nin iki bakanı bu olaydan dolayı "yerin dibine geçmişlerdir".

İlk yurt dışı seferini Brüksel'de ABD füzelerinin Avrupa topraklarına yerleştirilmesine "evet" demek için yapan Dışişleri Bakanı Hayrettin Erkmən ve Milli Savunma Bakanı Ahmet İhsan Birincioglu, NATO toplantıları süresince, ABD militarizminin en hararetli destekçileri olarak dikkati çekmişlerdir. Erkmən, NATO Genel Sekreteri Luns ile yaptığı görüşmede, "Türkiye'nin kendi güvenliğini NATO'da gördüğünü ve Türkiye'nin bu ittifaka girme kararında oyu bulunan bir politikacı olarak gurur duyduğunu," belirtmeyi de ihmal etmemiştir.

Daha sonra NATO Karargâhı'nda yaptığı basın toplantısında da Milli Savunma Bakanı Birincioğlu, Türk hariciyesini "yerin dibine geçirecek" gaflar yaparak, ABD emperyalizminin Avrupa planındaki en hararetli temsilcilerinin kalitesi hakkında yabancı gazetecilere değerli bilgiler kazandırmıştır.

İşte bu bakan ikilisi, "uluslararası görev"lerini yerine getirdikten sonra Brüksel'deki Türk Konsolosluğu'nda birer kahraman edasıyla Türkiyeli işçilerin karşısına çıkmışlardır.

İlerici örgütler temsilcilerinin çağrılmasından dikkatle kaçınılan toplantıda, Milli Savunma Bakanı Birincioğlu, 9 Aralık Yürüyüşü'nü kastederek, "Yabancı bakanlar bu yürüyüşe Türk işçilerinin de katıldığını söyleyince yerin dibine geçtim: Ne cevap vereceğimi bilemedim. Gençlikte böyle şeyler yapılabilir. Arkadaşlarınıza söyleyin, bundan vazgeçsinler," yollu nasihatlerde bulunmuştur.

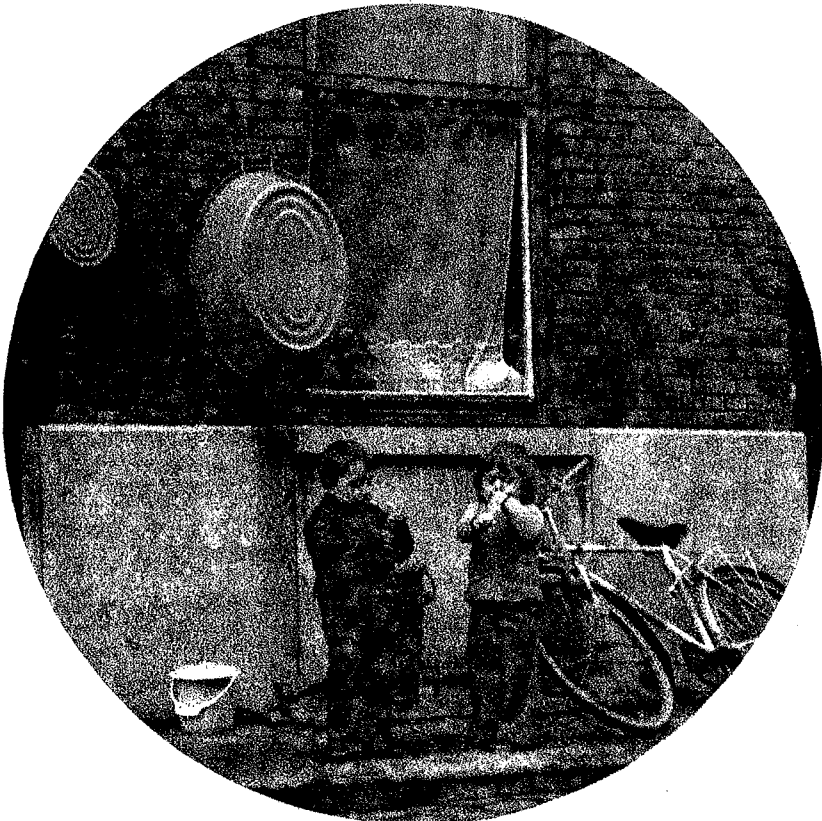
Katılanlardan herhangi bir tepki gelmediği için Amerikancılığın gereğini kendi ülkesinin işçileri önünde de yerine getirmiş olmanın keyfini çıkartan bakan, daha sonra Türkiyeli işçilerin öznel sorunları konusunda da ibret verici açıklamalar yapmıştır. Yerli ve yabancı işçiler arasındaki ayırımlardan şikayet edilmesi üzerine, fıkralar anlatarak, evsahibinin misafir'den daha fazla haklara sahip bulunmasının doğal olacağını kanıtlamaya çalışmıştır.

Büyük çoğunluğunu tutucu dernekler temsilcilerinin oluşturduğu topluluk içinden zaman zaman din eğitiminin ve din hizmetlerinin artırılması yolunda istekler gelmiş, bu arada Kur'an'ın hangi dilde yazılmış olduğu yolunda çıkan bir tartışmada Milli Savunma Bakanı bilimsel seviyesini de ortaya koyarak, Kur'an'ın arapça olmadığı yolunda fetva da vermiştir.

İki bakan, yurt dışındaki işçilerin somut sorunları konusunda hiçbir olumlu açıklama yapmadan, hiçbir çözüm göstermeden, sadece "tevekkül" tavsiye ederek, başta ABD ve Belçika Hükümeti olmak üzere "efendi"lere itaat nasihatinde bulunarak toplantıdan ayrılmışlardır.

Koskoca hükümet programında "yurt dışındaki işçilerin sorunları"na bir paragraf ayıran bir hükümetin bakanlarından esasen bundan fazlasını beklemek saflık olurdu.

(M-C-CA-DG-15/12)

YABANCI İŞÇİ ÇOCUKLARININ SORUNLARI VAHİMLEŞİYOR

FRANKFURT (İTA) - Federal Almanya Çalışma Bakanı Ehrenberg, halen bu ülkede bulunan yabancı işçi çocuklarının sorunlarının patlamaya hazır bir bomba haline geldiğini, kısa zamanda önlem alınmazsa, durumun daha da vahimleşeceğini açıklamıştır. Bakan'ın verdiği bilgiye göre, 1 milyonu aşkın yabancı çocuğundan yarısı eğitim çağına olup bunlardan her yıl 45 bin kadarı çalışma çağına girmekte, fakat dil ve kültür sorunlarından ötürü pek azı iş bulabilmektedir. Ne Alman kültürünü, ne de kendi öz kültürlerini alabilen bu gençler, büyük bir psikolojik yıkım içindedirler.

(H-M-DG-12/12)

ALMANYA'DAKİ YABANCILARIN YÜZDE 40'I GERİ DÖNMEK İSTEMİYOR

FRANKFURT (İTA) - Federal Almanya'da bulunan yabancı işçilerin bu ülkede kalma eğilimleri konusunda yapılan bir araştırmanın sonuçları Die Welt Gazetesi tarafından kamuoyuna açıklanmıştır.

Sosyoloji Profesörü Hermann Korte'nin yönetimindeki bir ekip tarafından yapılan araştırmaya göre, halen bu ülkede bulunan 2,8 milyon yabancıların yüzde 40'ı kendi memleketlerine dönmek niyetinde değildir. Almanya'da sürekli kalmak isteyen yabancıların çoğunluğunu ise Türkiyeli işçilerin oluşturduğunu kaydeden raporda şöyle denilmektedir: "İspanya ve Yunanistan'ın Ortak Pazar'a girişi, bu ülkelerin sosyal ve ekonomik kalkınmasını oluşturacak ve önümüzdeki yıllarda İspanya ve Yunanistan'a kesin dönüş yapan yabancı işçi sayısı artacaktır. Oysa bugün ekonomik krizin içinde bulunan Türkiye'nin koşulları göz önünde tutulursa, Almanya'daki Türklerin uzun süre memleketlerine dönmek istememelerini doğal karşılamak gerekir."

Yabancıların Federal Almanya'da kendi istekleriyle sürekli olarak kalabilmeleri için açık bir yöntemin oluşturulmasının zorunlu olduğunu, Federal Almanya'da en az 10 yılını geçirmiş yabancıların Alman vatandaşlığına geçebilmeleri için gerekli olanakların sağlanması gerektiğini belirten Prof. Korte, yabancılarla ilişkiler şimdiki şekliyle devam ettiği takdirde, ülkede çözümü zor sosyal anlaşmazlıkların patlak vereceğini, yabancılar arasında yasadışı olayların artacağını, çeşitli politik ayrılıkların oluşacağını belirtmiştir.

Bu yeni rapor birçok gerçekleri ortaya koymakla beraber, getirdiği çözüm önerileri açısından, Federal Almanya'daki yabancı işçilerin asimilasyonunu, başta Türkiyeliler olmak üzere memleketlerine geri dönmeyi düşünmeyen göçmen işçilerin "Almanlaştırılması"ını öngörmektedir. (M-DG-6/12)

ALMANYA'YA TÜRKİYELİ İŞÇİ AKINI DEVAM EDİYOR

FRANKFURT (İTA) - Hessen Eyaleti Ekonomi ve Teknoloji Bakanı Heinz Herbert Karry, eyaletteki yabancı işçilerle ilgili olarak yapılan bir araştırmanın sonuçlarına dayanarak yaptığı açıklamasında, "Halén eyaletimizde 450 bin dolayında olan yabancı işçilerin sayısı, 2 bin yıllarında bir milyonun üzerine çıkacaktır," demiştir.

Hessen Eyaleti'nde yaşayan 103 bin Türkiyeli'nin tüm yabancı işçilerin yüzde 23'ünü oluşturduklarını belirten bakan, Yugoslavya, Yunanistan ve İspanya'dan gelenlerin sayısında azalma görülmesine karşılık, Türkiye ve İtalya'dan Federal Almanya'ya akının devam ettiğini de belirtmiştir.

Öte yandan, Federal Almanya İçişleri Bakanlığı yetkilileri, halen Federal Almanya'da 250 bin kaçak işçi bulunduğunu, bunların işçi simsarları tarafından sigortasız ve düşük ücretle inşaat işlerinde çalıştırıldıklarını, her an yakalanıp sınır dışı edilme korkusu içinde yaşadıklarını açıklamıştır. (M-DG-18/12)

BESİKÇİ İÇİN MRAX'IN TELGRAFI

BRÜKSEL (İTA) - Türk Tarih Tezi üzerine yazdığı incelemeden dolayı halen hapsede bulunan sosyolog İsmail Beşikçi'nin özgürlüğe kavuşturulması için INFO-TÜRK Bülteni'nde yayınlanan çağrı üzerine, Belçika'da kurulu bulunan Irkçılığa, Antisemitizme ve Yabancı Düşmanlığına Karşı Mücadele Hareketi (MRAX), Türkiye yetkililerine ve bu arada ana muhalefet partisi lideri Bülent Ecevit'e birer telgraf göndererek Beşikçi'nin derhal tahliyesi için müdahalede bulunmalarını istemiştir. (M-DG-21/12)

TÜRKİYELİ İŞÇİLER KÜLTÜR MERKEZİ KONGRESİ YAPILDI

BRÜKSEL (İTA) - Merkezi Brüksel'de bulunan Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi (TİKM)'nin olağan kongresi 11 Kasım 1979 günü, örgüt lokalinde üyelerin ve çağrılıların katılmasıyla yapılmıştır.

1976 yılında kurulmuş bulunan TİKM'nin üç yıllık gelişmesi hakkında bilgi veren Yönetim Kurulu, bu süre içerisinde merkezin üç katlı bir lokale kavuşturulduğunu, böylece bir yandan sosyal ve kültürel faaliyetler yürütürken, öte yandan Belçika'daki Türkiyeli işçilerin istifadesine açık 10.000 kitaplık bir İşçi Kültür Kitaplığı'nın oluşturulduğunu açıklamış, bu kuruluş döneminden sonra artık Belçika'daki Türkiyeli işçilerin her türlü sorunları konusunda etkin mücadelenin yürütüleceği yeni bir faaliyet döneminin açılması gerektiğini belirtmiştir.

Toplantıda çeşitli sorular üzerine, TİKM'nin niteliği de kurucular tarafından açıklığa kavuşturularak, örgütün tüm ilerici ve demokrat işçilere açık bir demokratik kitle örgütü olduğu vurgulanmıştır.

Kongre sonunda yeni yönetim kuruluna Özdemir Keskin (Başkan), Hüseyin Çelik (Genel Sekreter), Mustafa Sözen, Aycan Hamarat, Bektaş Aydoğdu, Niyazi Kolkıran, Ali Gündoğan; yedek üyeliklere Celal Yahyabeyoglu, Mehmet Öztürk, Suat Özönder; Denetim Kurulu'na Celal Bilgeç, Rüstem Öztürk, Ahmet Ede, yedek üyeliklere Deniz İşsever ve Osman Candan seçilmişlerdir.

Yeni çalışma döneminde Belçikalı ilericilerle de daha yakın bir işbirliğine girmeyi kararlaştıran Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi, diğer Belçika şehirlerindeki ilerici Türkiyeli işçi örgütleriyle ekonomik, demokratik ve sosyal mücadele planında ve kültürel alanda güç ve eylem birliğinin geliştirilmesi için çalışacağını da açıklamıştır.

Türkiyeli İşçiler Kültür Merkezi lokali, 22, rue d'Anderlecht - 1000 Bruxelles adresinde olup, 513 04 72 numaralı telefonla da temasa geçilebilir.
(DG-İT-15/12)

+++++

İNGO-TÜRK BÜLTENLERİNE ABONE OLUNUZ

Avrupa'daki ilerici Türkiyeliler tarafından kurulmuş bulunan İNGO-TÜRK AJANSI, her ay beş ayrı dilde bülten yayınlamaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca ve Hollandaca (flamanca) bültenler dünya kamuoyunu Türkiye'nin sorunlarından ve Türkiye halkının mücadelelerinden haberdar etmek üzere yayınlamakta, Türkçe bülten ise özellikle yurt dışındaki Türkiyeli işçilerin sorunları üzerine hazırlanmaktadır.

BÜLTENLERİN YILLIK ABONE BEDELİ HER BİR DİL İÇİN:

Benelux ülkeleri: 200 FB
Benelux dışına: 250 FB

Abone bedelleri aşağıdaki banka hesabına gönderilmelidir:

İNGO-TÜRK
BBL 310-0148714-02
13/2, Square Wiser - 1040 Bruxelles - BELÇİKA